

۱۹ - آداب نسبت به ذوی القربی¹

در کتاب اقدس است قوله الاعلی: انّ الله قد امرکم بالموّدة فی ذوی القربی .

و نیز از حضرت بهاءالله در کتاب بدیع است قوله الابدع: و همچین نفوسی که نفس الرّحمن از مابین آن نفوس ظاهر شده عزّوهم و وقّروهم یا قوم و لا تكونن من الغافلین و جمیع این فضل محقق مادام که حبل نسبت منقطع نشود و انت تعلم یا الهی بائی احبّ هؤلاء و کلّ ما نسب الی نفسک واجد منهم نفحات قمیص رحمانیتک و فوحات ثوب عزّک و مواهبک و اشتاق لقاءهم و الاجتماع معهم و المؤانسة بهم .

و در لوحی است قوله الاعلی: حفظ افنان برکل لازم بسیار درین امر زحمت کشیده‌اند ... حسب الامر اعانت ایشان لازم است .

و قوله الاعلی: احترام اغصان بر کل لازم لاعزاز امر و ارتفاع کلمة و این حکم از قبل و بعد در کتب الهی مذکور طوبی لمن فاز بما أمر من لدن امر قدیم و همچین احترام حرم و آل الله و منتسبین

و در لوحی است قوله عزّ بیانة: ان یا امتی كذلك فعلت اخی و غرّتها الدّنیاء الی ان کفرت بالله العزیز الحمید و انا ما تعرّضنا بها لنفسنا بل انّها لما اعرضت عن الله اعرضنا عنها كذلك أمرنا من لدن مقتدرٍ قدير و قطعنا حبل النسبة بیننا و بینها بما کفرت بالذی خلقها بامرٍ من عنده و کان الله علی ما اقول شهید ولو انّ احداً من ابنائی يتجاوز عن حدود الله تالله لا تمرّ الیه طرفی ابدأ و یشهد بذلك کلّ منصف خبیر .

و قوله الاعلی: فیما الهی انت تعلم بائی قطعتم حبل نسبتي الا لمن تمسک بنسبتک الکبری فی ایام ظهور مظهر نفسک العلیا باسمک الابهی و عن کلّ ذی قرابة الا لمن تقرّب الی طلعتک النوراء

¹ قال النبی ص من تضعیع لغنی لأجل غناه ذهب ثلثا دینه ولكن یکرّم اهل الفضل لفضلهم و شرفهم و قال اهل الفضل أولى باهل الفضل و لا يعرف فضل اهل الفضل الا اهل الفضل و قال امرنا ان تنزل الناس منازلهم و قال اذا اتاکم کریم قوم فاکرموه . (کتاب بستان العارفين) در قرآن است قوله: قل لاسئلكم علیه اجراً الا المودّة فی القربی و قوله فات ذالقربی حقّه و المسکین و ابن السبیل . و قوله: انّ الله یأمر بالعدل و الاحسان و ایتاء ذی القربی . و مراد از ذی القربای پیمبر را بعضی حضرت فاطمه و علی و حسین گفتند و جمع دیگر خاندان علی و عقیل و جعفر و عباس دانستند .

